

REDACTIA

Arad, Str. Aulică (Adam)

ABO MENTUL

Pertru Austro-Ungaria de un an fl. 10; pe an fl. b; pe de n fl. 2.50 pe luna fl

N-rii de Duminică p an fl. 2.

Pertru România si stră-... pe sa 40 franci.

Manuscrisele...

TRIBUNA POPORULUI

Arad, Str. Aulică (Adam)

INSERȚIUNILE

... 7 cr., a doua oră 4 cr., a treia-oră 4 cr. și ultima de 30 cr. de fiecare peșă cațună.

Acat abonamentele și de inserțiunile sunt să se plătească înainte în Arad.

Scrierile neînscrise nu se întorc.

De rea credință.

Pentru motive pe care nu e nevoie să le înșirăm, am luat încă de mult hotărîrea ca să nu reflectăm la cele ce se scriu în presa din România despre noi. Dacă confracții de acolo săvîrșise greșeala de a folosi chestiunile noastre interne de aici ca arme de luptă în tot felul de campanii, noi nu voim să cădăm în greșeala de a ne război și cu frații din România, avînd destulă durere prin spectacolul polemicilor în care suntem târîți de unii confracți d'aci.

N'am reflectat deci nici la articolele ce „Epoca” a publicat din incidentul alegerii de episcop la Arad a „sturdzistului” și „trădătorului” Goldiș, nici la seria de articole publicate în „Drapelul”, articole a căror tendinșă era să demonstreze: 1) că dl Goldiș e nevrednic de a fi episcop; 2) că dl Hamzea era candidatul partidului național; 3) că „Tribuna Poporului” s'a dat cu guvernul în afacerea alegerii de episcop; 4) că Sinodul a făcut o crimă națională alegînd pe dl Goldiș, și 5) că la toate aceste vina o poartă — ghicești cine? — dl Sturdza!

Cine simțea nevoia și cine ne-ar fi indemnât să polemizăm cu oameni cari fie că nu cunosc lucrurile de pe aici, scriu deci în necunoștința de cauză, fie că le cunosc, ș'atunci scriu din răutate?!

N'am dat deci nici o importanță seriei de articole, ci le-am socotit cel mult ca un mijloc al numitorilor foii d'a atrage cititorii ori a lovi în adversarii lor politici, cu care ocazie, se știe azi și la noi, confracții din București nu prea cern cele ce publică.

Organul neexistentului comitet din Sibiu reproduce însă această serie de articole, după ce o săptămână întreagă a bătut toba mare vestind reproducerea lor.

Că ce urmărește organul daianist prin această reproducere, nu e greu de ghicit. Vrea să-și întărească poziția cu dovezi (?), vezi Doamne, servite tot de niște autori anonimi și într'un ziar care din capul locului i-a declarat nemernici și reptile pe toți câți dincoace de Carpați nu jură și nu cred în „trădarea” dlui Sturdza; în consecuență ar fi trădător și regele Carol, care nu de mult printr'o scrisoare adresată fostului Seu consilier își exprima speranța că și în viitor dl Sturdza va mai avea prilejul să lucreze ca ministru pentru mărirea neamului românesc și a scumpet Romaniei.

În următoarele vom căuta dar să discutăm temeinic scrisorile cu care organul daianist vrea să producă în noi diverșioni, să-și seze orgia răcătoasă ce a provocat și pe tema „trădării dela Arad”, și mai ales ca preocupînd publicul cu afaceri cari în cele din urmă sunt mai mult de interes local, să scape de discuția la care l'a provocat deja de două săptămîni „Revista Orăștiei”, discuție de interes general, dela care zadarnic a căutat să

scape printr'o tangentă, căci îl vom lua și noi de scurt atât pe iesuitul „director”, cât și pe slăbanogul seu „president”.

Fie că se indentifică, fie că lasă tot în răspunderea anonimului lor scriitor, confracții dela „Drapelul” să ne dea însă voie ca asupra părții personale a incriminărilor lor să nu ne oprim. Întăiu pentru că e absolut o gugușmăie întreaga combinație ce face cu amestecul în chestia alegerii a dlui Sturdza, care ar fi pus la cale pe d-nii Slavici și Mangra, ear aceștia pe primul nostru redactor să agite pentru candidatura d-lui Goldiș. Ziarul nostru n'a presionat asupra nimănui ci a combătut un sistem pe care îl condamnă întreaga Dieceasă aradană. Că d. Mangra e de bună credință ori nu în lupta națională, asta e treaba celor de aici s'o judece. Tot așa, ei sunt mai competenți să-l socoată bărbat de seamă ori fără valoare pe primul nostru redactor. Judecata anonimului din București pot s'o ia în serios cel mult imaculatul deia Sibiu, cari și ei, întocmai ca „Drapelul”, pentru a putea — combate, ca din senin îl scoaseră pe d. Aug Hamzea candidat — naționalist. Risum teneatis! Trist e la tot cazul numai faptul, că ziare din capitala Romaniei se amestecă într'un mod atât de pătimăș într'o chestie internă a noastră... E întocmai ca și când noi i-am fi declarat trădători pe cei dela „Drapelul” când scriind mai zilelele trecute despre finacele Romaniei, dăduseră presei maghiare prilej să înfașșeze starea financiară a regatului Român în aceeași categorie cu finacele Sârbiei. Ori am fi întrebare: cum rămîne cu imaculatul liberalism al amicilor „Drapelului” trecuți, acum de curînd, în tabăra conservatoare! Unde am ajunge dacă ne-am permite și noi o discuție de felul acesta: asupra unor persoane cari nu nouă au să și dea seamă despre faptele lor, ci alegătorilor lor, după cum nici noi nu suntem dator să răspundem pentru faptele noastre unor anonimî bucureșteni.

În cît privește acum afirmarea că P. C. Sa vicarul Goldiș nu merită să fie ales, ea poate avea cel mult valoarea celorlalte afirmări: că d. Aug Hamzea e mai meritos și naționalist. Fiindcă se face însă caz mare din guvernamentalismul fiitorului nostru episcop, și fiindcă această singură acuzare mai poate prinde, ian' să întrebăm tovarășia Mețianu-Mocsonyi și pe drapelisții dela spatele lor: oare Miron Romanul, nainte de a fi fost ales episcop al Aradului și apoi metropolit la Sibiu, n'a trecut oare și el exact tocmai prin fazele prin care a trecut d. Goldiș? Ba dacă e vorba să facem o comparație, acesta din urmă are poziția mult mai ușoară! A primit mandatul la îndemnul episcopului (azi mitropolitul seu Ioan Mețianu. A fost ales fără să solicite votul cuiva, fără să fi umblat prin cerc, ci conducătorul și presidentul alegerii sale a fost dl Zigre, cuscrul și în

Oradea mîna dreaptă al lui Ioan Mețianu.

Și când a fost acuzat în Sinod că prin politica D-sale s'a pus în contradicție cu obștea bisericească, oare nu oamenî actualului metropolit i-au sîrit în apărare? Intr'adevăr, în ședința de la 6 Maiu 1897 a Sinodului aradan, oare nu propunerea amendată de dl V. Babeș s'a primit, nu d-nii V. Babeș, M. Bocșan, G. Ardelean, T. Ceont a, Aug. Hamzea, Dr. Popescu și alții au votat verificarea dlui Goldiș? Tot așa și în congresul național bisericesc. Ear' atitudinea noastră care a fost: l'am combătut numai înainte de voturile date de sinod și congres; din minutul în care Sinodul episcopesc l'a absolvat de acuzările ce i-s'au adus, ne am închinat în fața hotărîrii înaltelor autorități bisericesci. Ce urmează de aci? Că odată P. C. Sa ales episcop, îi datorim cu toții respect și cei cari se ridică în contra-i cu injurii ori sunt minori, cari nu-și dau seamă de ceea ce fac, ei se iau după vorbele late ale unor pene angajate, ori sunt dușmanii sinodalității bisericii noastre naționale.

Cu atât mai condamtabil apoi dacă la spatele acestora stau cei din gruparea Mocsonyi — Mețianu. Domniile acestia ar trebui adevă să-și aducă aminte că și contra lui Miron Romanul d. Babeș și Mocsonyi a dus campanie inversunată, scriind despre el că moraliște este un mort, prin urmare că ar fi o nenorocire pentru biserică dacă unui asemenea om 'i s'ar încredința toiaș păstorește!... Și totuși, ce vîzurăm? Cine, dacă nu d. dr. Al. Mocsonyi în congresul național bisericesc de astă toamnă l'a declarat prelat distins cu înalte însușiri morale și intelectuale și l'a așezat pe Miron Romanul d'a dreptul lângă marile Șaguna?!

Și încă ceva: dacă cumetria Dăianu — Mocsonyi și Murășanu ține așa de mult la mărirea bisericii ortodoxe române, de ce cu prilejul alegerii de metropolit cu o rară sofismărie l'a declarat pe episcopul Mețianu mai „ancien” de cât pe Popea, căci alte însușiri, ce ar putea măcar să fie comparate cu ale lui Popea, nu i-au putut găsi nici d. Mocsonyi, de cât cel mult talentul finaciar, ș'acesta însă numai de când din vistieria Diecesei l'a făcut partaș și pe Babeș-fiul ear pe d. Rotariu îl unse director de bancă!

Lucrurile aceste însă scriitorul dela „Drapelul” ori că nu le știe, ori că le retace, pentru-că altfel cum și-ar putea susține tesa? Se vede că de colo deci, că avem a face cu sistemul de discuție introdus la noi de așa zisul „organ autorizat” al companiei pe acții din Sibiu.

Vom urma însă!

„Te magyar!” (Ungurule), pentru această apostrofă — scrie „Budapesti Hirlap” (de la 9 Iunie) un flăcău slovac din Modor i-a scos unei unghuroaice un ochiu, așa de tare a lovit-o cu băta. Ziarul maghiar constată anume, că numele „Ungur” a ajuns odios, cuvînt de batjocură între naționalități. Spune și cauzele: politica de maghiarisare, care e o neghiobie. Apropos de maghiarisare scrie adevă:

„Aruncăm mîi de fiorini pentru ca cățina copii români ori slovaci să îngâne două trei cuvinte maghiare... În comitatele de nord reuniunile culturale își prăpădesc buni și venitele pentru satele naționaliste ear' până atunci Ungurii de prin Csallóköz s'erăciți ajung pe drumuri”.

Vorbind apoi de chipul cum s'ar putea impedece naționalitățile să nu mai conspire (?) cu străinătatea, zice:

„Curat și absolut numai printr'o justiție nepărtinitoare și printr'o administrație bună s'ar putea lecuă răul”.

Adrese de aderențe am mai primit azi din protopopiatul Temišorii, apoi din Bihor, subscrise de preoții a 34 comune precum și din comunele Erdeș, Seleuș, G. Varșand, Cladova, (Banat). Le vom publica într'un alt număr al ziarului nostru.

ADERENȚE - PROTESTE.

Subscris în numele comunei bisericesci gr. or. române din Veherd aderăm și ne închinăm celor 30 membri ai Veneratului Sinod eparchial cari fiind conduși de Duhul înțelepciunii, Duhul înțelegerii: prin voturile lor ni-au dat nouă pe acia, pe care cu dor îl așteptam.

Bucuria generală a străbătut peste tot locul în acel minut, în care Prea Cuvioșia Sa Părintele Iosif Goldiș a fost proclamat de alesul Episcop al Aradului.

Prea înduratul Dumnezeu să-I dăruiască viață îndelungată spre a se putea prin fapte bune mărețe arhiepiscop arăta, că a fost vrednic de dorul cu care l'am așteptat. — Trăiască nou alesul și chematul!! Trăiască adeverații reprezentanți ai poporului!!

Veherd (Bihor) 24 Maiu (5 Iunie) 1899.
Georgiu Cherecheșiu, preot, președ. comit. paroch. Teodor Domocos, invet. not. com. paroch. Ioan Farcaș (iun.) epitrop I Ioan Farcaș ten. Dimitrie Molnar, Georgiu Curuiu epitrop II, Ioan Micuțiu, jude com. Gavriil Bodor.

Crisa pactului.

În numărul nostru de la 30 Maiu n., când circulau știri alarmante, concludam în primul nostru articol: „Noi nu ne încumetăm de loc a prooroci: cine va învinge și cine va fi învins; noi numai atât credem, că de astă dată Coroana va găsi încă modul de a împăca contrastele...” și încheiam: „în jurul cuotei, când va veni vorba despre ea, va isbucni crisa cea mai acută a pactului.”

Toate știrile sosite eri și azi din Viena și Budapeste, vestesc, că Coroana a și găsit un mod, mai bine zis, M. Sa și-a spus voința categorică, că lucrurile și contrastele trebuie împăcate, că nu este ortat nici unui guvern „a merge până la extrem.”

Din noianul știrilor, reproducem la primul loc cele ce scrie „Pilsenske Listy”, organul

vechii personal al ministrului de finanțe Dr. Kaizl; anume:

„Se va ajunge la un compromis între guvernul austriac și cel ungar... Avem a face cu o voință, contra căreia nu există și nu poate exista împotrivire și care voință nu vrea să admită nici despărțire vamală, nici schimbare de persoane. D-ții Széll și contele Thun nici pe de parte nu se gândesc a se retrage. În momentul de față demisiunea lui n-ar îmbunătăți nici poziția Coroanei, nici cea a statului, ci ar pricinui numai nouă complicațiuni. Cabinetul Thun se bucură de încrederea Coroanei, el nu și-a implinit încă misiunea și n-are motive de a se retrage, până ce nu și-o fi deservit-o. Cabinetul se răz mă pe constiența, că toate partidele dreptei (majorității) și majoritatea covârșitoare a opiniei publice este pe partea sa. Rezoluția actuală complicațiunii trebuie să se găsească pe altă cale de cât aceea a vrunei schimbări de minister.

„In cercurile guvernamentale ungare s'a înstăpănit convingerea, că față cu voința hotărâtoare în stat trebuie să se găsească o înțelegere între cele două guverne.

„Că guvernul comun, dacă nu chiar tocmai în mod oficial, s'a întrepris și se întreprime în folosul acestei înțelegeri, poate fi privit ca fapt sigur, în ciuda tuturor dezmințirilor.“

Depeșile particulare ale lui „P. Lloyd“ spun următoarele lucruri:

„Cresc speranțele despre o înțelegere între cabinetele celor două state pe baza propunerilor făcute de către guvernul ungar“...

„Ministrul-preșident Széll va pleca îndărăt la Budapesta cel mai târziu Duminecă. Precum se vorbește aici cu multă siguranță, până atunci va fi gata compromisul între cele două guverne“...

„Neues Wiener Tagblatt“, scrie că: Széll la reîntorcerea sa acasă, se va înfășa parlamentului cu succese aduse... La locurile hotărâtoare se pune cel mai mare pond, ca compromisul să se întâmple și criza să fie rezolvită în mod pacifc“...

Organizația noastră politică.

II.

Activitatea partidului național a fost suspendată în 16 Iunie 1894. De atunci partidul o singură dată s'a mai afirmat și anume în 28 Noembrie aceluiași an, în conferința din Sibiu. În această unică conferință națională, inițiată și condusă de comitetul național substituit, s'a luat următoarea hotărâre:

„Adunarea alegătorilor români din Transilvania și Ungaria, întrunită la Sibiu pe ziua de 28 Nov. 1894, pentru a se pronunța asupra ordinului ministrului de interne cu data de 16 Iunie a. c., prin care se sistează activitatea partidului național român, — declară această ordonanță de neconstituțională și nebasată pe nici o lege a patriei. Și de

vreame ce această arbitrară procedură nu s'a aplicat față cu nici un partid politic din țară, și suprimă un drept cardinal al cetățenilor: adunarea protestează solemn contra ei și declară hotărât, că națiunea română, conștientă de drepturile sale politice inalienabile, respinge dela sine presupunerea că ea se va pleca să și facă activitatea și existența sa politică pendentă dela arbitriul guvernului“.

Acea tă hotărâre deamă, care este, prin act politic privitor la organizația noastră internă dela ordinul lui Hieronymi încoace, trebuia să rămână platforma atitudinii noastre față de acel ordin.

Dar în loc ca să se întâmple astfel, ce-am văzut? După eșirea din temniță a comitetului național, în loc de a inaugura imediat lupta de recucerire a dreptului consacrat, în loc de a reface organizația noastră politică, lucru ce era prima sa datorie, comitetul se ia la harță inversunată împotriva sine pentru „regularea averii naționale“. Comitetul acesta nu vedea că adevărata noastră avere națională era partidul național, era organizația noastră politică, ear nu căscioara părăginită din strada Poplăcii. Sau chiar de o fi văzut, va fi crezut, că trebuie mai întâiu salvată căscioara, sub care să se adăpostească pe sine, ear cu partidul fie ce-o da Dumnezeu!

Comitetul acesta, acum înjumătățit, caci au rămas numai 7 eu președinte cu tot, nu și-a adus aminte să reflecteze la partid decât în 3/15 Maiu 1894, pe când se convocă o adunare a fruntașilor, ce nu s'a ținut. Deși chiar regularea averii naționale era o chestiune, unde în urma urmelor numai partidul întreg putea să dispună definitiv, s'au cel puțin să complaneze chestia în mod liniștitor pentru popor, restul comitetului n'a aflat de bine să consulte partidul. Dar nici într-o privință nu s'a gândit să rămână pe platforma indicată în conținutul adunării din 28 Nov. 1894, ci din contră, fie din ură față de persoanele cari inițiaseră acea conferință, fie din alte motive, s'au solidarizat indirect cu vederile d-ului Mocionyi și au desavuat numita adunare ca conferință națională, void a'y redat importanța politică. Precum știm, dl Rațiu a declarat primarului Drotleff din Sibiu, în ocazia interogatorului ce i-s'a luat în cauza convocării adunării din 1896, că adunarea din 28 Nov. 1894 n'a fost conferință națională. Asemenea și „Tribuna“ din Sibiu a perhorecat în diferite rânduri această adunare.

Astăzi, când „Tribuna“ și al șei în chestia organizațiunii noastre politice au căzut de acord cu dl Brediceanu, e lesne de înțeles, de ce restul comitetului a ignorat conținutul ultimei noastre conferințe naționale și de ce a căutat să și acopere însășă născutătatea deosebită: sau din incapacitate, sau din pricina că, contrar aceluși conținut, s'a făcut activitatea și existența sa politică pendentă de arbitriul guvernului.

Aceste constatate, că adevărat restul comitetului a dovedit o invaliditate absolută în a reface partidul, că intenționat a ignorat

un conținut, care-l normase atitudinea partidului viitor, că după atâtea sovăire și dușititate chiar în cauza organizațiunii noastre s'a declarat în sfârșit punctul de vedere al d-ului Brediceanu, — rămâne să mai elucidăm un lucru, pentru a ne vedea situația și mai clar.

Când și pe câtă vreme se alege un comitet național?

E lucru știu, introdus prin us și învoeală, că adunările alegătorilor români își aleg comitetul național pentru un period electoral întreg. Cum la noi acest period e de 5 ani, mandatul acestui comitet este numai pentru acești ani, ear după expirarea lor, comitetul are datoria să furească și să depune mandatul, pentru a-l primi din nou s'au a fi înlocuit cu alt comitet.

Mandatul comitetului nostru național, — a comitetului omogen, compus de dl Brote și în frunte cu dl Rațiu — a expirat la finea anului 1896, deci aproape de trei ani. De trei ani de zile deci, noi nu numai din pricina vreunei ordonanțe ministeriale, dar chiar și de fapt, prin natura organizațiunii noastre și prin usul din trecut am încetat a mai avea un comitet național, căruia să i fi dat mandat a ne reprezenta.

Aceasta e incontestabil și e de mirat de ce restul comitetului omogen și-a uitat de datoria sa ca, dacă în intrării n'a putut să și depună mandatul, s'o fi făcut pe calea publicității. E de mirat, de ce organul lor n'a atins de loc chestiunea dării comitetului, ci continuă a vorbi de „venerabilul președint“ și de „comitetul național“, ca și când aceștia ar fi primit titlul acesta pentru viața întreagă.

Adevărat în realitate n'avem să ne mirăm, fiindcă vede or și cine, că celor din Sibiu le trebuia o firmă, le trebuia un titlu pentru a și acredita marfa „politică“. Ei bine, dar acesta e un abuz. E abuz când cineva își arogă un titlu ce l'a pierdut; e abuz când „Tribuna“ continuă a se numi organ al acestui comitet, când deci un ziar, care aparține unui consorțiu privat, are îndrăzneala a se pretinde organ al partidului național român; e un abuz necualificabil, când același ziar face declarații în numele partidului și încă declarații, cari compromit și desavuiază activitatea politică a partidului și existența lui, cum este și cazul de solidarizare cu dl Brediceanu.

Dacă de trei ani de zile, de când a expirat mandatul comitetului național, acesta n'a ținut de cuvînt să și înțințeze nici măcar cu un cuvânt pe alegătorii români; dacă acest comitet, fie intenționat sau incoștient, a ținut să observe o tactică de duplicitate, acestei împregiurări avem să i mulțumim lipsa totală de activitate politică în acești 3 ani. Pentru întregul haos, pe tr'u întreaga inactivitate și pentru descompunctarea șirurilor de luptători în definitiv nu putem face responsabil decât pe acest rest de comitet, care continuă a se pretinde comitet național.

De ce? Fiindcă acest comitet, care de jure nu există, care indirect a recunoscut ordonanța lui Hieronymi, care el pe sine nu se considera de comitet național, în ochii obștei române voia se treacă de atare. Obștea română, neorientată, continua a aștepta salvarea partidului național dela acest comitet. Obștea română, zăpăcită de frasele

fără înțeles ale unui ziar fără țintă și fără rost, aștepta reactivarea luptei naționale dela aceia, cari zilnic strigau că la ei e marfă buna națională și cine nu e cu ei, e trădător! Obștea română, alarmată zilnic de vești despre tradare, nu vedea, că aceste vești sunt trase de pîr și hazardate, numai pentru a masca incapacitatea de luptă a unora; nu vedea că asemenea preocupări sunt nedemne atât de noi cât mai ales de cei ce le-au provocat și că ele vor să ne facă a ne uita de organizația noastră politică.

Dar e destul! A sosit timpul să ne facem seamă cu situația. Suntem convinși, că dacă acum trei ani, când adunarea alegătorilor români la Sibiu a fost oprită, dl Rațiu și cu al șei ar fi avut tactul de-a anunța că mandatul lor a expirat, situația era deja de mult limpede, foarte limpede. Pentru că acest rest de „comitet“ e o adevărată buturugă în calea de limpezire, și dacă această buturugă până acum n'a fost înlăturată, dacă până acum nime n'a pretins să se deie înlăturî, căci e fără viață, e unica pedecă, s'a făcut din pură condescendență față de bătăiețele „președintelui“, care a dat dovezi că ține mult la ambiția, titlul, onorul și alte favoruri împreunate cu această poziție nominală.

Fiind că răul crește, fiind că cei din Sibiu în loc de a avea curajul și a recunoaște situația fără înconjur, umblă cu tertipuri, pentru a îmbăta lumea cu apă rece și a susține o sdranță de gazetă ce destramă tot mai mult șirurile, — și ținut de datoriță a deschide noi discuția, ca gazeta neinfluențată de nime și absolut independentă, să arătăm cu toată sinceritatea care e situația noastră și care e organizația noastră politică. Obștea va judeca pe a cui parte e adevărul și sinceritatea, și pe a cui sunt jesuitismul și mistificarea.

(„Revista Orăștiei“.)

NOUȚAȚI

Arad, 10 Iunie a. 1899.

Examenale la școalele române din Arad s'au început ieri sub prezidenția părintelui Bodea și în prezența comisariatului de examen Logojanu, vrednicul învățător din Nădlac. S'au început anume cu elevii școalei primare mixte a d-ului N. Stefu. Fiind d. Stefu bolnav de mai multă vreme, examinarea a făcut o colegul său d. Moldovan. Comisia și toți cei prezenți au rămas deplin satisfăcuți de progresul ce s'a constatat. Dels 9—12 s'au examinat apoi clasele superioare a școlii conduse de d. I. Moldovan. Răspunsurile clare, reze și exacte ale elevilor chiar și asupra celor mai grele probleme, la toate obiectele, îndeosebi la geografie și istorie, precum și în științele naționale, au încântat auditorul numeros

FOIȚA „TRIBUNA POPORULUI“.

ULTIMELE SCRISORI ALE LUI

JACOPO ORTIS (20)

Traducere de
LUCREȚIA RUSSU ȘIRLANU.
Fragment
din viața Laurettei.

De ce e inima mea, cu același priet, odată așa de pacnică și pe urmă foc și fiac ră? Un pribeag a zis: flucsul și refluxul capriciilor mele predominantă viața mea întreagă. Cu un minut înainte furia mea ar fi fost poate mai mare ca ofensa. De ce să pui preț pe opinia acelora, cari ne-ofensează? De ce să recunoaștem că ne-a ofensat printr-o ocară nemeritată? Tu vezi, cum egoismul miserabil prin sentința aceea de paradă, caută a mi expune o acțiune ca merit, care cine știe ce origioare. La ocașiuni analoage n'am fost tocmai așa de cumpătat. Este adevărat, că numai cu o jumătate de oră mai târziu am filosofat asupra mea; dar rațiunea schiopăta în cet; și cinșa vine pentru cel ce nisuesc după înțelepciune, prea târziu — eu însă nu nisuesc: eu sunt ca toți ceilalți și al

pământului, și tărăsc cu mine toate pămînte și toată miseria speciei mele.

Țărânul continuă: — „Am fost obraznic față de d-voastră, dar nu vă cunoșteam; lucrătorii cari fac fîn pe lunca vecină, mi-au explicat după aceea.“

— Nu face nimic, dragul meu; ce reoțit vești avea în anul acesta?

„Lipsa va avea sfîrșit; și vă rog încă odată, domnul meu, să nă ertați. De ce n'a dat Dzeu să vă cunoască îndată.“

— Dragul meu, cunoști ori nu cunoști pe oameni, nu i ofensa nici odată, căci vei fi totdeauna în primejdie a și atrage ura bogatului, sau a maltrata pe un sărac. În ceea-ce mă privește pe mine, nu face nimic.

„Vorbiți foarte bine domnule, Dzeu să vă răsplătescă“.

Plecă. Și în viitor se va purta poate și mai rău. Are în expresie o anumită obraznicie și inteligența animalelor; dacă nu simt rușine, e o inteligență stricăcioasă pentru toți cari au de a face cu ele.

Între acestea zi cu zi se înmulțesc numărul martiriilor, prigonii de noul asupritor al patriei mele. Câți vor fi rățâcind în miserie, ca fugări și ecșițați, și nu vor fi avînd nici o mână de earbă ca pat, și nici umbra unui măslin unde să se odihnească!

Dumnezeu știe! Fugarul nenorocit e alungat și de pe stîncă unde animalele pășu nesc liniștite!

N'am îndrăsnit, nu, n'am îndrăsnit. — Ași fi putut o îmbrăpoșă și strînge aici la inima mea. Am văzut o dormind; somnul i năhăsesse ochii ei mari, negri; dar trădă frîr obrazului ei se întindeau mai viu ca ori când pe fața ei înrouată Corpul ei frumos zăcea ușor pe o canapea. Un braț îi proptesea capul, ear celalalt îi atârna lin. Am văzut-o des petrecînd și dansând, tonul harfei și al voci ei l-am simțit până în adănel sufletului meu; am adorat-o cu pietate, parcă așa fi văzut-o eșind din paradis — dar așa de frumoasă ca astăzi nu mi-s'a părut nici odată! Hainele îi tradau contururile formelor îngerești? Și sufletul meu o privea. — Ce să și mai spun? Toate frînile, toate insufletirile dragostei m'au aprins și m'au scos din fire. Ca un credincios i ar atins hainele, pîrul ei parfumat, buchetul de flori ce și-l pusese la pept — da, da sub mâna mea profană i-am simțit bătăd inimi! Am inspirat suflarea gurei ei întredeschise, eram tentat să sug toată voluptatea divină a buzelor ei. — O sărutare d'ala ca! și așa fi binecuvîntat lacrimile, ce le văd de multă vreme pentru ea — dar a tunc am auzit-o oftînd în somn. M'am dat înapoi, ca împins de o mînie dumnezească.

Dar poate te-am învățat să iubești și să plîngi? și cauti poate somnul pentru un moment, căci eu îți conturb nopțile nevinovente și liniștite? La acest gând mă aruncal înaintea ei nemișcat și fără să respir — și în sfârșit fugi ca să n'o deștept la chinurile vieții, cari o fac să suspine. Ea nu se plînge, și aceasta imi șfîșie inima. Dar fața ei tristă și privirile miloase ce mi aruncă, tăcerea ei, când se amintește numele lui Odoardo, și suspinele după mama ei. — O, Dumnezeu nu ne-a fi dat o dată n'ar trebui să ia și ea parte la simțirea durerii noastre. Dumnezeule vecinic ecșiți tu pentru noi muritorii? sau ecși tu tată nenatural contra creațiunilor tale? Știu, că atunci când ai trimis virtutea primului tîu născut pământului, i-ai dat nenorocirea ca conducător. De ce ai făcut însă virtutea și frumusețea așa de slabă, în căt nu pot suporta învățăturile unei instituțiune atât de superoare? În toată amărăciunea din trecut, mi-am ridicat mâinile spre tine, dar n'am îndrăsnit să cîrțesc sau să plîng: totuși acum! O de ce ai lăsat să cunoască feicirea, de ce mi-ai inspirat acest dor puternic dacă te vezi să perd speranța pe veci? — pe veci? Nu, Teresa e a mea; ai destinat o să fie a mea, dându-mi o inimă care e în stare să o iubească peste măsură și pururea.

Nu mai puțin am admirat desemnurile și caligrafia elevilor. D. Bodca în discursul său de încheiere al examenului a și mulțumit călduros d-lui Moldoan, ear d. Lu-gojanu d'asemenea l'a felicitat în mijlocul aprobării și aclamațiilor publicului. După amezul aceiași serbare îmbucurătoare la școală defete condusă de d-șoara Precupaș.

Târgul de vară în Arad se va ținea anul acesta între 30 Iunie și 1 Iulie n.

Explicația. Dintr'o scrisoare ce primim de la un amic din Brașov, scoatem următoarele:
„Despre Dr. Eugen Leményi să știți că e companist la o întreprindere industrială cu Proca din Râșnov, cumnatul lui Hamzeu”.

Ni se mai scriu și altele, dar' atâta ajunge.
Dl Leményi e companist cu cumnatul lui Hamzeu. Dl Coroianu e avocatul companiei de întreprindere industrială a Meștanștilor. Amândoi advocați. Cine nu va înțelege deci motivele naționale cari fac ca dl Leményi și autorizata condusă de Coroianu-Dăianu să se prăpătescă cu firea asupra „trădării de la Arad”? De, credem și noi: căderea de la Arad aduce cu sine ca dl Hamzeu să nu aibă cu ce fi companist.

Pacea popoarelor între naționalitățile din Astro-Ungaria. Ni se scrie din Viena: „O grupă de politicieni marcanți din Viena s'a văzut necesităată a se ocupa exclusiv cu chestia naționalităților din Austro-Ungaria, cu neladestulirea lor, și în ce chip s'ar putea stabili odată pacea între popoarele din monarhia habsburgică?”

„După cum aflăm, este chiar planul făcut a se organiza un partid centru care să aducă o împăciuire între naționalități pe basa egalității indreptății. Spre scopul acesta se va eda în Viena o foaie săptămânală cu numele „Der Volksfrieden“ (Pace între popoare) pentru înțelegere și egală îndreptățire.

Princesa Jutta trece la religia ortodoxă. După cum se știe, princesa Jutta din Mecklenburg Strelitz s'a logodit cu principele moșenitor al tronului din Muntenegru. Întrebarea dacă va trece sau nu la religia ortodoxă a fost viu discutată mai ales în cercurile din Germania. Se știe că presbiterul luteran s'a împotrivit trecerii, rugând pe arhiepiscopul să interzică a împedea trecerea, ceea-ce el a refuzat, spunând că prin-cesa Jutta fiind majoreană, poate face după ei conștiință, ear afară de aceasta trecerea la biserica gr. ortodoxă se face la dorința țarului. Iată și princesa s'a exprimat dorința de a fi de o credință cu soțul ei și poporul din care face parte. Îndeplinește de altcum datorința față de legea țerei care prescrie că principesa moșenitoare trebuie să aparțină bisericii ortodoxe, iară trecerea ar fi putut rămânea numai în cazul când princesa și-ar fi logodit alt principe care nu poate aspira la tron.

Actul festiv al trecerii la religia ortodoxă va fi săvârșit de Metropolitul Metrophanos în Cetinje, iară ca nașe va fi Alexandru, împărăteasa Rusiei. Actul va fi săvârșit cu toate pompele ceremoniale prescrie de biserica ortodoxă. Metropolitul va fi în-cunjurat de episcopii sei, de tot cl. rul și personalul din claustrul din Cetinje.

Un funcționar de stat dispărut. Funcționarul Biró dela casa centrală a capitalei Budapesta, care era intrudit cu secretarul de stat Vörösmarty, a dispărut zilele acestea, îndată după ce și a ridicat salariul. Nu-i s'a dat încă de urmă. Mai știți că nu va bate și el drumurile lui Krivány?

Hymn. Dl Victor Onit, conducătorul filialei din Alba-Iulia a „Concordiei” din Sibiu, s'a fidanțat cu d-șoara Ana Simtion din Blaj.

Ciasornicul chinezilor. E curios-cum știu chinezii afla la câte ceasuri e. Un călător povestește următoarele:

Într'o zi pe când cercetam pe chinezii trecuți la credința creștină —, în drum întâlnim un băcândru, care păștea un bou. Îl întrebăm în treacăt, dacă sunt 12 ceasuri. Tinerul să sgară după soare care era acoperit de nori groși, dar de geaba, nu putea să afle pe ce vreme e. Cerul e plin de nori spune băiatul, dar așteptați puțin. Intre acestea fugă într'o curte a unui țeran, de unde vine în grabă cu o mășcă în brațe. U țati spune băiatul, încă nu's 12 oare și ne arată ochii măței a cărei jene le-a resfrâns. Ne uităm mirați la băiat cărui ni mulțumim jenându-ne a-l întreba mai de aproape ca să nu fim dăscăliți de el. După ce ne-am găsit amicii pe cari ni cercetăm, primul lucru ne-a fost să cerem deslușiri despre ciasornicul măței. Ei s'au mirat că noi nu știm aceasta, și îndată ne-a adus c dusină de mățe ca să ne arete că ciasornile lor din ochi merg la fel fără greș.

Anume pupilele din ochii mățelor până la 12 oare se micesc într'una, până ce se strimtează în forma unei linii care mici care e trasă ca un fir de păr în linie verticală preste ochi. După 12 oare din zi începe a se lărge cu încetul până la 12 oare din noapte când capătă forma unui glob mare. Ne asigură că la ei cel mai mic băiat poate ști fără să greșească chiar și minutele după ochi mățelor.

Ne-am convins și noi în curând că ochii mățelor sunt cele mai bune ciasornice după cari nu se poate greși nici odată.

Crima unei mame. Modista Eugenia Abraham și-a aruncat în lacul din pădurea Budapestei copilă sa de 3 luni. După constatarea faptului bestia modistă a fost arestată, iară la interogator a mărturisit că neputându-se sustinea pe sine și copilă a trebuit să o delăture. Astfel s'a hotărât a l curma viața nefericitei copile prin trecare. Afacerea a fost predată procurorului.

„TELEFONUL SECRET“

Azi înainte de a încheia foaia, grație „telefonului secret” sistem Ceontea, ce am instalat în huruba națională din ulița Poplăci din Sibiu, am primit următorul raport despre intrunirea „frun-tașilor autorizați și neprihăniți“.

Sâmbătă, 10 Iunie.

Deși chemați vre-o 70, la intrunire au participat câții să I numeri pe degete. Din provincie a venit numai simpaticul naționalist Pășitu.

Preseda (deschizând ședința, sunând strășnic dint'r'un clopoțel). Onorată adunare! Națiunea trece printr'un pșhar amar. Cel de la Arad continuază a trada sfânta noastră națiune mamă. Am primit în privința aceasta documente importante: scrisori de la toți studenții români din Europa, ba chiar și de la oierii din Basarabia, căci avem și pe acolo abonați aderenți. Clica aradână a provocat chiar luptă confesională, căci ocărăște pe savanții de la „Unirea” cari și-au spus cuvântul autorizat în afacerea alegerii de episcop.

Samurache. Dle presedă! Eu cred că doctorii sunt de vină, căci ce aveau ei să se amestece unde nu le fierbe oala?

Dedu. Dle colaborator, nu intrerupe pe venerabilul.

Samurache. Da ce, dta conduce desbaterile?

Preseda (sună clopoțelul). Și așa, cum avul onoare să vă dovedesc cu documente clasice, tradarea nu mai suferă îndoaia. A documentat o și dl Kormos de pe Câmpie, un fiu care își iubește națiunea.

Samurache. Nu-l cunoșc! Cine-l cunoaște?

Preseda (sună eară). Ba temericiunea cliei merge până la anarhie. Îchipuți-vă că foaia lor sturdzistă.

Dedu... și băfistă!

Preseda. Da, și băfistă — publică chiar proteste încălitate de profeții învătători și țeranii, momii de Sturdza.

Dedu... și de aganții secreții ai lui Bánffy!

Preseda. Asa e, și vor prin aceasta să slăbească efectul — protestelor studențiești, cari deși nu au fost subscrise, dar' în sfârșit sunt puse la cale de dl doctor...

(Dedu se scoală și se închină transportat de fericire).

Vă consult deci: ce să facem, să mântuim neamul?

Dedu. Și drapelul auriu.
Preseda. Da și drapelul, toate.
Cavaler Văpsitu. Să-l declarăm de trădător!

Dedu. Atâta nu-l destul, ci să declarăm sârbătorește în numele nației că-l decapităm. Și să le luăm abonații!

Samurache. Dar' cum?

Dedu (fudul și încrezut). Aceasta-i treaba direcției: voui scrie contra lor într'una, până ce am reușit —

Samurache. Să fugărești și pe puținii cetitori ce avem.

Preseda. Mă rog, mă rog, am declarat odată sârbătorește că intreruperile sunt oprite.

Cavaler Văpsitu. Da negreșit. Ce tot conturbă pe doctorul. Așa, frat' ai-tye bun nu mierge. Trebuie să fim odată cu trădătorii ăia, mă înțelegi, „ye mitye bun! Deci dar' propun un manifest (il scoate din busunar) pe care fratele Scurtu l'a și combinat. E compozițiunea minunată (Dedu se face gafed). Ascultați: „Până când voi Catalin de la Arad? Nemernici mercenarii ai celui mai miserabil trădător“...

Dedu. Aici să mai intercalăm: „și anarhiști mișei“.

Cavaler Văpsitu. Bine!... și mișei anarhiști (continuă a ceti) cari după ce ați vândut neamul lui Sturdza, acum ați făcut marfă și din biserică, dând-o pe mâna lui Bánffy-pașa. Dar' mare și tare e cel de sus, pedepsi va el cu foc și sabie pe mișei!...

Samurache. și prostii cari se fac de ris!
Dedu. Mă rog: cum înțelegi aceasta?
Samurache. Cum vreați!

Cav. Văpsitu (continuă). „Ear' tu nație slăvită, care la 1848 ai jurat pe evanghelia lui Bărnuțiu, ridică te și de la mic la mare, bețran, june și tinăr, adunați vă eară ca unul la Blaj“...

Preseda. Mă rog: n'ar fi bine să întrebăm întieiu ce zice Excelența Sa dl metropolit, care deși mi-a făcut visita în anul 1895, totuși poate că...

Samurache. E de prisos să-l întrebăm, că și așa nu se duce nimeni... Seris-a Scurtu aceasta și în anul mileniului, dar' de aceea n'a mișcat nimeni!

Dedu (infuriat). Uită dle colaborator zecimile de mil de baionete ungurești!

Samurache. Ian' fâ bine și nu vorbi prostii; aceasta poți s'o scrii în foaie, dar' mie să nu mi-o spuți că tot tu, mă Ilie, mi-ai declarat, după ce te-ai întors, că n'ai văzut atunci la Blaj de cât „bateriile” de la restaurantul „Univers“...

Dedu (zare în sus furios). Mă rog, aceasta I ofensă directă: mă face bețiv. Protestez în fața aeropagului național și răsping cu indignare și demnitatea cu care sunt investit (Samurache zâmbește ironic). Așa, rizi? Dle presedă, îndrumă-l la ordine, că altfel nu răspund de — mine.

Se naște o ceartă încât Preseda trebuie să ridice ședința fără a lua „conclus meritoric“.

Și astfel biata nație rămâne și pe viitor pradă — trădătorilor.

Alfa.

Posta Redacției.

Amicul. Brașov. Pentru Nrul de ieri a sosit târziu. Actual și bun rămâne și pentru alt număr. Mulțumim de toate.

C. S. Măgina. În săptămâna viitoare.

ULTIME ȘTIRI

Crisa cătră sfârșit.

Viena, 9 Iunie. Conte Goluchovsky a reportat azi în audiența specială Monarhului, că înțelegerea între cei doi miniștri-presidenți e făcută.

Textul compromisului va fi așternut mâine M. Sale. Un lucru e însă sigur, anume, că contele Thun s'a obligat a realiza pactul economic cu ajutorul ș-lui 14.

Convenția comercială va dura până la anul 1906. Guvernul austriac se învoește, ca statutul cel nou al Băncii austro-ungare să intre imediat în vigoare.

Concesiuni s'au făcut așa dar și dintr'o parte și din alta; mai ales fiind-că monarhul stăruia din răspuseri, ca să nu fie nevoit ași spune el cuvântul deciseor pentru unul sau altul din statele monarhiei.

Slavii și Germanii.

Lipsca, 9 Iunie. S'a înaintat petiție cătră guvernul saxon, ca studenții slavii din Austria să fie excluși de a cerceta academia montanică din Freiberg. În motivare se spune, că în semestrele de pe urmă s'au întâmplat mai multe provocări din partea studenților chei contra studenților germani.

Dreyfuss a plecat.

Paris, 10 Iunie. Dreyfuss a plecat de pe insula Draculu. Procesul său se va desbata din nou cam prin luna August.

Colonelul Picquart a fost eri pus deocamdată pe picior liber.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor-ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai, dureri de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele Knippiane.

Se pot căpeta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui Dr. Iulius Schopper în Oravița (Krassó-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Economie.

Grâne.

9 Iunie.

	Arad:	B.-Pesta:
Grâu	mai	fl. 8.30—8.50
	Oct.	fl. 8.58
Cucuruz	mai	4.15—4.20
	Iulie	4.59
Orz	—	5.70—5.80
Săcară	mai	6.40—6.60
	pe Octom.	6.71
Ovės	mai	4.60—4.80
	Octom.	6.00
		5.58

Cursul pieții din Arad.

Din 19 Mai n. 1898.

Hărtie-monetă română	Cump. fl. 9.47	vénd	9.51
Lire turcești	—	—	—
Imperial (15 R. aur)	18.90	—	19.—
Ruble rusești 100 a	126.—	—	127.—
Gălbent	5.58	—	5.63
Napoleon-d'or	9.48	—	9.55
100 Marce germane	58.50	—	58.92
Livre sterling	11.90	—	12.50

Porci:

(Piața Steinbruch)

19 Maiu.

Ungare; greutate:	
bătrâne	320—380 kg. 46.—47 cr. p. kg.
tinere	320—390 „ 50.—51 „ „
	250—390 „ 49.—49.5 „ „
	250 „ 49.—50 „ „
mijlocie	240—260 „ 47.5.—48 „ „
Române	— „ — „ „
sârbești	48.—48 1/2 „ „

S p i r t :

15 Maiu.

Spirit rafinat; cu toptanu	55. —
„ „ „ „ „ „ „ „ „ „	56. —
brut cu toptanu	54. —
„ „ „ „ „ „ „ „ „ „	55. —

Păștăloase:

Fasole boabe mari albe și rot.	fl. 6.50—7.—
„ „ „ „ „ „ „ „ „ „	7.25 7.75
„ „ „ „ „ „ „ „ „ „	5.75 6.—
Linte	10.— 16.—
Mazere pentru fert	11.— —
„ „ „ „ „ „ „ „ „ „	17.— —
Macu	31.— 38.—

Editor: Aurel Popovici-Barciuanu.
Redactor responsabil Ioan Russu Șiriu

Biblioteca Noastră

Apare în Caransebeș.

Director: E. Hodoș.

Au apărut:

Nr. 1 S. S. Secula, Realități și Vișări, novelete

Nr. 2. Iosif Bălan, Iancu de Hunyad.

Nr. 3-4. G. Coșbuc, Versuri și Proză, cu potretu autorului.

Nr. 5. Gr. M. Alexandrescu, Fabule alese.

Nr. 6. N. Macovișteanu, Dela Sat, piesă teatrală pentru popor,

Nr. 7. Zotti Hodoș, Intocmai! comedie franceză.

Nr. 8-9. O. G. Lecca, Istoria Țiganilor, cu potretu autorului.

Nr. 10. E. Hodoș, Convorbiri Pedagogice.

Nr. 11-12. E. Hodoș, Căntece Bănățene, cu răspuns dlui Weigand

Nr. 13. E. Hodoș, Căntece Cătănestei, cu portr. lui T. Doda.

Nr. 14. G. Crăciunescu, Copii de găsit, snoave, cu potr. autorului.

Nr. 15-17. Ios. Bălan, Numiri de localități.

Nr. 18-22. Zotti Hodoș, Poftă bună! Carte de bucate.

Nr. 23-26. P. Drăgălina. Din Ist. Banatului Severin I.

Nrele viitoare: Din Istoria Banatului Sev. de P. Drăgălina.

P. II. Severinul sub principii Trasilvaniei până la căderea sa în mâinile Turcilor (1658).

P. III. Resboaiele între Austria și Turcia pentru eliberarea Severinului

P. IV. Infintărea regimentului valaho-illiric, mai târziu romano-banatic nr. 13. (1767-1872),

Partea I. a apărut.

Celelalte au să apară pe rând. *Cei ce doresc să li-se trimită, sunt invitați a ne înștiința, ca să știm câte exemplare să tipărim.*

Directia.

„Moda Ilustrată“. Redacția și editura: Strada Sărindar Nr. 11 în București.

Apare în fiecare Sâmbătă.

A apărut Nr. 7 din 13 Februarie. Odată cu numărul acesta se împarte un supliment gratuit, care reprezintă un tipar croit de foi noi, fără cusătură îndărăt și cu nasturi în părți în mărime naturală.

Cuprinsul acestui număr e variat și interesant atât în ceea ce privește moda cât și partea literară și lucrul de mână. Se continuă publicarea romanului „Oroberta“ de Leon Barracand.

Prețul abonamentului la „Moda Ilustrată“.

Un an în țară. Lei 10—în străinătate. Lei 13.—	
Șase luni 5 6.50	
Trei luni 3 3.50	

Avis important.

Cererile de abonament trebuie însoțite de un mandat postal sau de valoarea abonamentului în mărci postale.

A apărut nrul 27 din „Floare Albastră“ cu următorul sumar:

Pandurul, C. Sandu. Cântec bohem (poesie, St. O. Iosif. Din Corsica, I. Duscian

Cântecul isvorului (poesie). Stn-Petreanul Note din țeară, S. Voinea. Glas de corn (poesie), D. Nanu. Funcționari... (schiză). Săfres' ochii tăi (din Heine). I. Neamța. O carte nouă, Marie Rz. Rubrică veselă Lumpatius. Criminalitate și socialism, Alfred Fouillée Crochiuri din țeară, Snoave Ecouri literare și artistice. etc. etc.

Carte de bucate

A apărut în „Biblioteca noastră“

Poftă bună!

Carte de bucate de Zotti Hodoș atragem atențiunea cetitorilor asupra acestei cărți, care conține sub 420 de numere, peste 600 de rețete și anume cele mai bune rețete din bucătăria practică și moderna. Această carte să poate întrebuița în orice gospodărie românească. Partea cuprinde atât rețetele bucatelor celor mai simple cât și rețete de bucate mai complicate; și adică: Supe, Ciorbe, arsiete postate, rosoluri, aspiciuri galantine, fripturi naționale și franțuzești, torte, parfouri înghețate, ceaiuri, lichieri etc. etc.

Prețul 70 cr. plus porto 5 cr. se afla de vinzare la Dna Zotti Hodoș. Caransebeș.

„Revista Ilustrată“, în nrul 1 din anul al doilea are următorul bogat sumar:

După legea cea mai înaltă. O istorie de C. E. Franzos, Cântec. Poesie de G. Coșbuc. Ornatele (Odaidele) preoților idolatri. Tipuri de S. P.

Simonu. Când te ved. Poesie de Nițu Din propria ei putere. Novela de G. Simu.

„Taina celor 12 Vineri mari de peste an și rugăciune pentru vremuri grele“ este titlul unei broșuri, ce a apărut la institutul tip. „Minnerva“ din Orăștie, edată de d-nii: Iosif Tabăcaru și Ilie Turdașan.

Prețul 10 cr. Doritorii a o avea, să grăbească cu procurarea.

A apărut „Aritmetica generală și specială“ de Teodor Ceonțea prof. preparandial. Aritmetica menită preparandiilor (școalelor normale), școalelor comerciale și medii, cum și al tuturor privaților, costă 2 fl.

Cartea plugarilor de Ioan Georgescu costă 25 cr.

Cea dintâiu se poate procura dela Tipografia Diecesană, din Arad, cea de a doua dela Tipografia „Aurora“ din Gherla.

A apărut „LITURGIA sfântului Ioan Crisostom“ de Nicolae Ștef, Inv. în Arad, ediția II. pentru cor mixt, cu mai multe priceșne, irmoase, și un adaus de cântec naționale. — Prețul unui exempl. 4 fl pentru preparanzl 2 fl 50 cr. plus 10 cr. porto postal, ear' legat cu firme 50 cr. mai mult; se află de vânzare la administrația „Tr. Pop“.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t-cz 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az aradi kir. törvényszék 1899 évi V 158 számú végzése következtében Dr. Marta Sándor megbízott ügyvéd által képviselt „Victoria“ takarékpénztár javára Hanes Petru, Hanes Mitru Zsorkonye Vasile ellen 200 frt s jár. erejéig 1899 évi aprilis 17-én foganatósított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 388 fl. 20 kr. becsült Hanes Mitrunál 2 tehén és 1 három hetes borju, Hanes Mitrunál 2 fa alkatásu elmozditható épület, Zsorkonye Vaszilienél 2 fa alkatásu elmozditható épület és egy tehén, 1 boglya szénából álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a M. Radnai kir. járásbíróság 1899 évi V. 158/2 számú végzése folytán 200 frt tőke követelés ennek 1899 évi január hó 1 napjától járó 5% kamatai eddig összesen 46 frt 45 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Hanes Mitru, Hanes Mitru és Zsorkonye Vasile Pernyesti lakosokon leendő eszközzésére 1899 évi Iunius hó 20 napjának d. e. 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t-cz. 107. és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsárón alul is elfognak adatni.

A menyiben a elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 102 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

M. Radnán 1899 évi Iunius hó 5 én.

Smikel József

kir. bír. végrehajtó.

388 1-1

„CONCORDIA“

societate comercială pe acții, Sibiu.

FILIALA ÎN FĂGĂRAȘ EN GROS ȘI DETAIL.

Depozite en gros Căneni (România) și Alba-Iulia.

Branșa de coloniale

Zahar, cafele fine, delicatose de saison și brânzături de tot felul chocoladă și cacao, ciaturi (thea) veritabile și biscuits fini, precum și pesmeți, romuri veritabile de Jamaica și Cuba, cognacuri adevărate franțuzești și indigene.

Mare deposit de vinuri naturale indigene dela 40 cr litru în sus.

Vinuri veritabile de Bordeaux, Malaga, Madeira Oporto și Xeres. champagne franțuzească adevărată precum și indigenă. Liqueruri străine și din țeară. Țuică bătrână, sligoviță, tescovină și rachiu de trebere.

Mare deposit de făină de Bănat excelentă.

Deposit bine asortat de ape minerale.

Icere moi și proaspete. Icere roșii. Rahat de „Bellavista“. Halva. Luminări de ceară, stearină, parafină și sên. Singurul deposit al fabricii de luminări și stearină Moessner & Mersing din Galați (România)

Branșa de textil și manufactură.

Mare deposit și bine asortat în țesături de in și bumbac, pichet barchet de vară (de vară și de iarnă)

Garnituri de masă, serviete și prosoape.

Basmale veritabile de Irlanda. — Șifon Oxford, Creton Pânzături.

262 21-50 Bumbacuri de impletit, croșetat și brodat.

Lână răsucită și bircă.

Mătăsuri de cusut și brodat în colorii veritabile dela Dollfus-Mieg & Co. Mülhausen i/E, cea mai renumită din lume.

Cămeși pentru bărbați și pentru turiști Gulere mangete și crava'e

Mare sortiment de ciorapi pentru bărbați, dame și copii.

Prețuri-curente la cerere gratis și franco.